

Statistika, nanašajoča se na 305 kopalščih, na katerih pokopljejo vs leto 173.073 mrlčev, kaže, da zavzamejo pokopališča 4.000 ha zemlje. V celi Angliji zavzemajo pokopališča 8.000 ha rodovitne zemlje, na kateri lahko živel po milijona živih. Zorniki sežiganja pravijo, da bi država ne smela trpeti, ker je Anglija prenaseljena, da je treba izrabiti vsak kotiček rodovitne zemlje. Prednost sežiganja mrlčev je v tem, da je cenežje pokopavanje. Res je sicer, da žare zavzemajo nekaj prostora, vendar ne toliko, kakor mrlči. Nekateri govorniki sežiganja predlagajo celo, bi pepel raztresli po javnih nasadih, bi se smrt vračala v življenje v obliki drugih rastlin, ne da bi pri ovirala žive

G. W. Appleton.

Skrivnost stare vojvodinje

Roman.

— Hvala, za poklon gospod doktor. Z ženo sva vedela, da je naša najemnica odlična dama. Za razloge, ki so jo prislili stanovati v tem zapuščenem okraju, se pa nisva zmenila. Stori sva vse, kar je bilo v najinih močeh, da bi ji bilo bivanje v naši hiši čim prijetneje.

— Kot rečeno, je vama gospa Latimerova zelo hvaležna in prosila me je, naj vprašam, če ste pripravljeni vzeti kot odškodnino za odpovedano stanovanje 10 šterlingov, — sem dejal.

— Kaj? 10 šterlingov? Kaj pa mislite, gospod? — je vzkliknil in me debelo pogledal. — Saj to je celo premoženje! Najbrž ste hoteli reči en šterling.

— Ne, deset šterlingov, — sem odgovoril in vzel iz ročne torbice denar ter mu ga izročil. — Ne, ona želi, da vzamete ta denar, obenem pa želi, da ostane vse, kar sem vam povedal, med nama. Saj me razumete. Vaša soproga in vaša hči ničesar ne vesta o stari dami. Saj me razumete, kaj ne?

— Če vas razumem! — je odgovoril in obraz se mu je zjasnil. — Mislim, da vas prav dobro razumem. Bodoče prepričani, gospod doktor, da od nas nihče ne zve o stari dami niti besedice. Če bi pa kdaj zvedeli, da je vojvodinja v stiski in če bi ji mogli po svojih skromnih močeh pomagati, vrag me vzemi, če ne pojdemo za njo na konec sveta, da ji priskočimo na pomoč. O tem ste lahko trdno prepričani, gospod doktor.

— Popolnoma vam zaupam, dragi Mimms, — sem odgovoril. — Vzemite torej ta denar, potrdila ne potrebujem. Do jutri zjutraj si pa že izmislim način, kako spravim vojvodinjo na varno. Njeno srce je zelo slabo in nobene odgovornosti bi ne mogel prevzeti za posledice, ki bi jih imel nov tak hud udarec, kakor jo je zadel nocoj. Se eno prošnjo imam. Oblecite se in spremitve me do doma. Lospa Latimerova mora še nocoj vzeti praške, da bo mogla mirno spati. Zelo vam bom hvaležen, če ji storite to uslugo.

— Seveda, radi volje, — je dejal hišni gospodar. — Takoj se oblečem in pojdem z vami, gospod doktor.

Odšel je v svojo sobo in kmalu sva se napotila po Pontifex Squaru.

IV.

— Zdaj mi pa povejte, — sem dejal, — kakšen je bil ta mož. Ali ga morete popisati?

— Mislim, da sem si dobro zapomnil njegovo zunanost, gospod doktor, — je odgovoril Mimms. — Veste, on je imel tak velik kožuh, kakršne nosijo večinoma tuji in tudi mukizanti. Ovrtnik je imel zavijan čez ušesa klobuk pa potisnjen na čelo tako, da sem mogel videti samo njegove oči, nos, brke in brado. Njegove oči so velike in črne, skoraj bi rekel ognjene. Nos ima zakrivljen in takoj sem si mislil, da je tujec.

— Že po prvih besedah sem spoznal, da se nisem zmotil.

— Ali je Italijan? — sem vprašal. — Da. Nekaj takega bo. Bojim se, da sem napravil nanj neugoden vtis, ker sem mu pokazal, kako se pride hitro iz naše hiše. Menda so se mu zapletle noge v kožuh, kajti mož je srdito zaklel, ko sem mu pokazal vrata. Sicer pa ni imel povoda za razburjenje, saj sem govoril z njim zelo uljudno. Rad bi vedel, kakšne namene je imel.

— Tudi jaz bi rad vedel, — sem odgovoril. — Najbolj me pa zanima, kako je našla vojvodinja kot tujka pot na Pontifex Square.

— To je zelo enostavno, gospod doktor, — je dejal Mimms. — Takoj vam pojasnim. Izvošček Charley Potts, ki stoji pred waterloškim kolodvorom, stanuje tu blizu nas. Z njim sva že opetovano popivala. Nekega dne se je ustavila vojvodinja na omenjenem kolodvoru in naletela je na mojega znanca, ki je čakal pred kolodvorom, da bi koga odpeljal v mesto. Povedala mu je, da bi rada najela dve sobi v kakem zapuščenem delu mesta, kjer bi je nihče ne motil. Dejala je, da mora biti stanovanje snažno in gospodar uljuden. Charley se je kot dober prijatelj takoj spomnil mene in moje stare in prijel je vojvodinjo k nam.

— Tako, — sem dejal, — zdaj že razumem. In pravite da vojvodinje do danes ni nihče posetil.

— Niti živa duša, gospod doktor. — Po kom je pa ta mož povpraševal?

— Po vojvodinji brez vsakih ovinov.

— Tisti hip mi je šinila v glavo čudna misel. Zazdelo se mi je, da me je morda na poti po Pontifex Squaru nekdo opazoval in zalezoval. Ni bilo izključeno, da je nekdo slišal, kaj mi je pripovedovala gospodarijeva hčerka in da je to izrazil v svoje podle namene. Toda takoj sem spoznal, da je to izključeno. Ko sva šla z Ano po Pontifex Squaru, ni bilo nikjer žive duše. Ker je bilo vse tiho, bi se bil slišal vsak še tako previden korak.

V tem sva prišla na konec široke ulice. Tu sva naletela na redarja, ki sem ga slučajno poznal. Ustavila sva se.

— No, kaj je novega Jarvis? — sem vprašal redarja. — Ali ostanete še dolgo v službi?

— Do šestih zjutraj, gospod doktor. Prav kar sem nastopil službo.

— Dobro, — sem dejal in mu stisnil v roko pet šilingov. — Pazite dobro na to ulico, zlasti na hišo št. 19. Ko odidete, recite svojemu kolegi, naj tudi on pazi na omenjeno hišo.

— Zgodilo se bo po vaši volji, gospod doktor. Ali se je kaj pripetilo?

— Nič hudega, dragi moj, je pripomnil Mimms. — Pazite dobro in storite ta-

ko, kakor je vam svetoval gospod doktor. To zadostuje.

— In če jutri ne boste v službi, — sem pripomnil, stopite k meni, da mi poveste, če ste kaj opazili. Lahko nocoj, Jarvis!

— Lahko nocoj, gospod doktor! Molče sva z Mimmsom nadaljevala pot in kmalu sva bila na cilju. Odprl sem vrata, prižgal luč in poiskal praške, ki sem jih izročil Mimmsu.

— Prepričajte se, da-li jih je vzela, — sem dejal in ugasnil luč. — Če jih ne vzame, ne bo zatisnila oči in jutri bo vsa izčrpana. A ker ste že tu, dragi Mimms, bi vam bil zelo hvaležen, če bi me spremili do mojega privatnega stanovanja, do katerega je komaj dobrih sto korakov tako, da se zamudite kvečjemu pet minut.

— Z veseljem, gospod doktor, — je odgovoril Mimms. — Nič ne de, saj imam čas in rad vas spremlim, pa naj bo še tako daleč.

— Zelo prijazni ste, dragi Mimms. Ne smete misliti, da se bojim, toda včasih ima človek rad spremljevalca. To je vse.

Mimmsu se je zdelo moje vedenje čudno, toda odgovoril je, da si lahko misli svoje in da bi storil na mojem mestu isto.

Ko sva prišla do mojega privatnega stanovanja, sva si stisnila roke in se poslovila. Obljubil sem mu, da ga drugo jutro zgotaj posetim. Nato sem odklenil večna vrata in odšel po stopnicah v svoje stanovanje.

Doma sem takoj vzel iz žepa zagneto kuverto in jo začel ogledovati. Kuverta je bila iz zelo trpežnega pergamenta, očividno izvoznega kakovosti, opremljena z velikimi pečati iz rjavega voska. Na robu sem opazil krog z nekimi tajnimi znaki, nisem pa mogel ugotoviti niti imena, niti naslova. Obrčal sem kuverto in jo držal proti luči misleč, da odkrijem njeno tajno, toda vse je bilo zaman. Sleđnjim sem jo vrzel na mizo.

Kakšna tajnost je to? — sem razmišljal. Tu je vsako razmišljanje zaman. Kaj če bi poizkusil pojasniti to zagneto s pomočjo žganja?

Odprl sem omarico, vzel iz nje steklenico žganja in ga nalil v kozarec. Nato sem razpihal ogenj v peči, sedel v naslanjač, si prižgal pipo, iztegnil nogo k peči in začel razmišljati o tej čudni stvari.

Kdo je bila, da pričnem s tem, ta prijazna in simpatična vojvodinja Frangipanova, ki je posegla s svojimi tajnimi nenadoma v moje dolgočasno življenje? Kaj so pomenila njena namigavanja, da lahko postanem z njeno pomočjo bogat in srečen? Kaj je imel opraviti moj oče z njenim zasebnim pridobitjem? In čemu se je spustil on, ki je živel v mojem spominu kot trezen in resen mož, nji na ljubo v dvoboj z enim njenih sorodnikov?

Vsa ta storijsa je bila tako smešna, da se mi ni zdelo vredno razmišljati o nji. Vojvodinja je bila po mojem mnenju duševno bolna. Znova sem razpihal

ogenj v peči in zdelo se mi je, da bi bilo najbolje, da Ana Mimmsova nikoli ni prekrizala moje življenske poti.

Na drugi strani se mi je pa zdelo, da bi bilo nespametno izbiti si to zadevo tako lahko iz glave. Vojvodinja je govorila o moji bodočnosti tako iskreno, da bi bilo res nespametno smatrati njene besede za izraz duševne zmedenosti. Naenkrat sem se spomnil, da bi mogla moja mati njene izjave potrditi ali ovreči.

Akademija Soko'a I.

na Taboru

v soboto dne 31. marca 1928
ob pol 9 uri zvečerŠe par besed o stanovanjski
zaščiti

Iz krogov stanovanjskih najemnikov smo prejeli:

Vprašanje stanovanjske zaštite treba reševati z vidika splošne državne potrebe. Ako bi se dali merodajni faktorji voditi pri reševanju tega vprašanja od kakih osebnih interesov, ali ako bi pri tem zapostavljali socialne momente političnim, bi samo dokazali, da svoji nalogi niso kos in da niso na svojem mestu.

Da je stanovanjska zaštita pri nas zazdaj še potrebna o tem ne more dvomiti nihče, ki ima kaj socialnega čuta. Kar je potrebno drugod ob ugodnejših razmerah, je gotovo potrebno tudi pri nas!

Vem: posameznim hišnim posestnikom hodi stanovanjska zaštita hudo nepriljubeno; čutijo se kot lastniki v svojih pravicah omejene in ta in oni tudi res gromko trpi škodo. Toda vsi, ki imajo hiše in posestva, bodi da so jih že z vsega početka imeli, ali pa so si jih še pravčasno pridobili, si lahko čestitajo; oni so svoje imetje rešili, do čim so drugi, ki so imeli manj dober in stinkt ali recimo, ki so bili manj pametni.

Mladini prepovedano!

Mladini prepovedano!

Kam pa danes?

Edino v Elitni Kino Matica, da se opajamo

ob razkošju velemestnega nočnega življenja

v filmu

Nočni New-York

Drama izredno zanimive in napete vsebine. V glav. vlogah izvrstni igralci

Estelle Taylor, Marc Mac Dermott in drugi.

Boj za kariero, čast in bogastvo. Tajnost preteklosti. Zabava. Bogastvo. Sijaj. Krasne plesalke in toalete.

Danes ob 4. pol 6. pol 8. 9.

Telefon 2124

Elitni Kino Matica

ALBUS

MILO
ODLIČNO

STAVBENI LES na obroke,
krajše ali daljše, vsem onim ki si nameravajo postaviti lastno hišico za stanovanje
Fran Suštar, lesna industrija
LJUBLJANA, Dolenska cesta

Pazite na obleke

ker si veliko, veliko lahko prihranite če jo daste čistiti in barvati v kemično pralnico kjer je cena razmišljaj in najbolj solidna potreba

Anton Boc,

LJUBLJANA, Seidenburgova ul. št. 6/1 — tovarna Vič-Glince

DRUŽBA "ILIRIJA"

Premog, drva, koks

ogljje — Dunajska cesta 46
poletje Zakotnika — Telefon 2820. 108.1

Kupim hišo

4 štirimi stanovanji ali več, dobro ohranjeno, v mestu — proti takojšnjemu plačilu Posredovalci izključeni. — Ponudbe z navedbo cene pod "Ljubljana 558" na upravo "Sl. Naroda".

Stanovanje 2—3 sob

s kuhinjo in pritlikinami — išče solidna stranka v novi ali stari hiši Vselitev lahko takoj. — Ponudbe pod "Stanovanje 561" na upravo "Sl. Naroda".

Orehova jedrca

in orehe — lepa, poceni
M. Geršak & Co., Prizna ulica 4
št. 137

Vse četrtletje

dobavimo šest udarbenih to in tomeskih revij za ceno 80.— dinarjev. — Bralni trošek. Ljubljana, Seidenburgova ulica 7/III Telefon 2937 33/T

prenavlja čisti in ocvrže kri, izboljša slabo prebavo, slabotno delovanje črevesja, naplavljanje, obolenja mokraćne kisline, jeter, žolca in žolčni kamen. Vzrokuje apetit in izboljša učinkuje pri arteriosklerozii. — "PLANINKA" čaj je prišten v plombaranih paketi po Din 20.— s napisom proizvajalca: LEKARNA BAHOVEC Ljubljana, Kongresni trg (Dobri se v vseh lekarnah)

Nakup zlata, srebra,

platina, bakra, medenine, cinka itd.
— Tovarna za ločenje dragih kovin, Ljubljana VII. 48/T

Dva jazbecarja

sta se izgubila (zatekla) — Shraniteva se naproša, naj proti nagradi odda svoj naslov pri upravi "Slovenskega Naroda". 57b

Klavir

prvovrstne znamke, radi selitve cen naprodaj. — Naslov v upravi "Sl. Naroda". 575

Šivilja

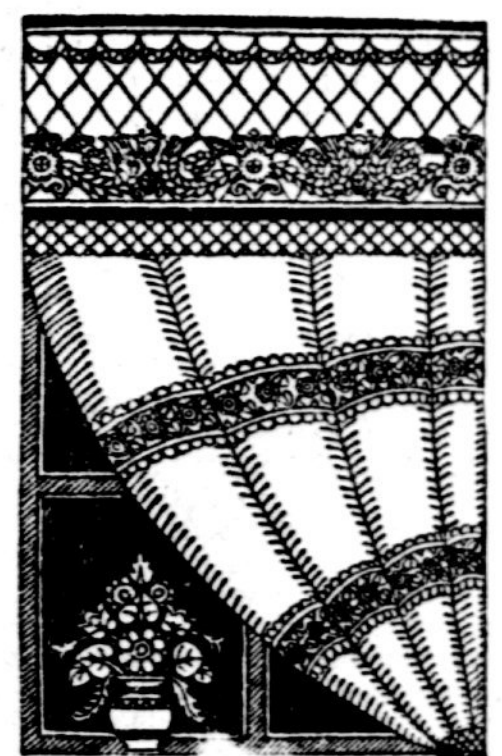
se priporoča cenjenim damam za izdelavo oblek na domu. — Naslov pove uprava "Sl. Naroda". 574

Opremljeno sobo

solčno, z električno razsvetljavo 15 min. od glavne pošte — oddam solidnemu gospodu. — Ponudbe na upravo "Sl. Naroda" pod Zračna soba/580.

Šivilja

dobro izurjena — išče službo v Ljubljani — Ponudbe pod "Šivilja 578" na upravo "Sl. Nar.". 578

ZAVESE

Velika izbira!

Q. & E. SKABERNÉ, Ljubljana

Zahvala.

Vsem, ki so spremlili v tako obilnem številu našo preljubljeno mamico itd. gospo

Ivano Sajovicevo

na njeni zadnji poti, se najsrčneje zahvaljujemo. Osebito pa se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, pevskemu zboru »Nar. čitalnice« za ganljive žalostinke, prost. gas. reš. društvom iz Kranja in okolice, Sokolskemu društvu in vsem zastopnikom javnih in civilnih oblasti.

Najsrčnejša zahvala pa še posebej vsem, ki so ji poslonili toliko prekrasnega cvetja, katerega je tako ljubila.

V Kranju, dne 30. marca 1928.

Rodbine: Sajovic, Pirc, Luznar, Majdič